

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНТРОЛЬНИХ ФУНКЦІЙ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ АГРОПРОМИСЛОВИМ РОЗВИТКОМ

Анотація. Висвітлено проблеми та шляхи вдосконалення контрольних функцій органів управління агропромисловим розвитком. Аналізується ефективність взаємодії функціонально-структурних елементів агропромислового комплексу.

Аннотация. Освещены проблемы и пути усовершенствования контрольных функций органов управления агропромышленным развитием. Анализируется эффективность взаимодействия функционально-структурных элементов агропромышленного комплекса.

Annotation. The article highlights the problems and ways to improve the oversight functions of the Department of Agriculture Development. The efficiency of interaction of functional and structural elements of agriculture is analyzed.

Ключові слова: інспекції, структура, Управління агропромислового розвитку.

Функціонування агропромислового комплексу в умовах аграрної кризи, що супроводжується руйнуванням інтеграційних і коопераційних зв'язків між функціональними структурними елементами агропромислового комплексу, об'єктивно обумовлюють необхідність дослідження цілого ряду проблем, пов'язаних з підвищенням керування агропромисловим виробництвом з урахуванням зміни зовнішніх і внутрішніх умов господарювання [1; 2].

Проблема регулювання у сфері управління агропромисловим розвитком на місцевому рівні, а саме низький рівень управління галуззю, є однією з ключових для покращення соціально-економічного розвитку села. Система управління має забезпечувати функціонування і розвиток як агропромислового комплексу в цілому, так і всіх галузей сільського господарства, а також соціальну стабільність на селі. Держава як вищий суб'єкт управління визначає соціально-економічну спрямованість дій у системі управління агропромисловим комплексом, несе відповідальність за її ефективне функціонування. Тому проблеми формування, функціонування і вдосконалення систем управління перебувають постійно в центрі уваги теоретиків і практиків з державного управління. Серед вітчизняних науковців, що досліджують відповідну проблематику, слід відзначити праці В. Андрієвського, В. Бакума, М. Болдуєва, В. Євдокименка, В. Здоровика, Т. Кравченка, К. Наконечної, Г. Чорного. У той самий час питання підвищення ефективності контрольних функцій в сучасних умовах є не тільки актуальними, але і потребують додаткових досліджень. Тому слід погодитися з думкою, яка наведена в статті Авер'янова В. Б. [3], у якій підкреслено, що в умовах реформування адміністративної системи необхідно проаналізувати систему функцій місцевих органів виконавчої влади при здійсненні державного управління агропромисловим розвитком, розробити нові та вдосконалити існуючі принципи побудови системи місцевих органів виконавчої влади.

Метою статті є визначення шляхів удосконалення контрольних функцій місцевих органів виконавчої влади у сфері управління агропромисловим розвитком на регіональному рівні.

Дослідивши систему органів управління агропромисловим комплексом та їх компетенцію, державний контроль в агропромисловому комплексі (АПК), розглянувши функції та завдання Управління агропромислового розвитку Дворічанської районної державної адміністрації, можна з упевненістю говорити про необхідність вдосконалення контрольних функцій місцевих органів виконавчої влади у сфері управління агропромисловим розвитком.

Як відмічає М. В. Болдуєв [4], з переходом до ринку, у першу чергу, не повинна зменшитися роль державного регулювання АПК. Слід усунути й не допускати цінового диспаритету, визначати пріоритетні напрями розвитку АПК, які фінансувалися б частково або повністю за рахунок бюджету з правом конкурсної участі в них будь-яких господарств і підприємств. Водночас має зростати роль контрольних функцій органів державного управління, особливо тих, які пов'язані з питаннями якості продукції, екологізації агропромислового виробництва, охорони здоров'я людей – це служби якості, ветеринарії, карантину, захисту рослин тощо.

Удосконалення системи управління аграрним сектором економіки слід здійснювати на державному, регіональному рівнях адміністративного району і суб'єкта господарювання, за умови невтручання держави в господарську діяльність самостійних товаровиробників, надання прав суб'єктам господарювання створювати господарські й громадські органи. Тільки у такій системі можливі ефективний соціально-економічний розвиток аграрного виробництва і відродження села [4].

Сучасна система управління АПК, як свідчить досвід, характеризується неефективністю виконуваних функцій, що, перш за все, визначається нездатністю організаційної структури управління адекватно реагувати на зміни в економіці й ефективно управляти ринком продовольства. Багато функцій державного управління необґрунтовано розпорознені, знижена відповідальність за управлінські рішення, що ухвалюються, відсутній належний контроль. Тому вважаємо за доцільне вдосконалення структури Управління агропромислового розвитку державної адміністрації здійснювати у напрямку забезпечення виконання передбачених функцій, у зв'язку з цим доцільно всі державні інспекції та служби сільського господарства, що працюють на території регіону, ввести до

Отже, спираючись на проведені дослідження, можна зробити висновок: перш за все, необхідно вирішувати питання супідрядності управління агропромислового розвитку різних державних інспекцій і служб сільського господарства, що функціонують на території району. Сюди входять самостійні ветеринарна і карантинна служби, насінницькі, племінні, технічні, земельні державні інспекції та служби.

Було б доцільно всі зазначені контрольно-інспекційні організації сільського господарства загальнодержавного підпорядкування ввести до складу (або в підпорядкування) Управління. Очолювати відповідні служби чи інспекції можуть заступники начальника Управління по відповідних галузях або за необхідності окремих заступників начальника – головний державний інспектор АПК району.

Таким чином, створення державної служби контролю якості та безпеки продукції АПК і координація діяльності у цій сфері всіх контрольних служб на всіх рівнях ієрархії надасть можливість вирішити проблему виробництва продукції гарантованої якості та організації контролю за якістю й безпекою продовольства, скоротити непомірні невігідні витрати при його виробництві без збитку для споживача, забезпечивши необхідну безпеку й доступність продуктів харчування для всіх верств населення й можливість виходу вітчизняної агропродовольчої продукції на світовий ринок.

Отже, проведені дослідження дозволяють зробити висновок, що поставлених цілей можливо досягти тільки завдяки реорганізації системи органів виконавчої влади.

Література: 1. Андрієвський В. Є. Адміністративна реформа в АПК. Міністерство аграрної політики, основні функції та функціональні підрозділи / В. Є. Андрієвський // Регіональні перспективи. – 2001. – № 1. – С. 54–65. 2. Бакум В. В. Особливості формування системи управління регіоном / В. В. Бакум // Економіка АПК. – 2007. – № 4. – С. 27–34. 3. Авер'янов В. Б. Виконавча влада в Україні та її правове регулювання / В. Б. Авер'янов // Вісник до 10-річчя Академії правових наук України. – 2003. – № 2 – 3. – С. 239–253. 4. Болдуєв М. В. Напрями узгодження контрольних функцій державних органів управління агропромисловим розвитком на регіональному рівні / Болдуєв М. В. // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2009. – № 4. – С. 107–111.